

dobro, ako bi se tudi taka deželna postava sklenila, za katero naj bi deželni odbor načrt naredil.

Skoraj da prav tako izjavili so se za ohranitev izdajanja političnega dovoljenja tudi deželni zbori gorenje-avstrijski, solnograški, tirolski in predarelski. Ali res mislite, da bi se občine s tolikošno odločnostjo poganjale za omejitev izdajanja političnih oglasnic za sklepanje zakonov, da bi one res leto na leto tolikanj peticij na vse strani razpošiljale, če bi ne bile prepričane, da je to silno potrebno? Ali res mislite, da morda to delajo iz sebičnih namenov, ali pa še celo iz ošabnosti, češ, da bomo revežu še bolj občutljivo pokazali njegovo siromaštvo in odvisnost, aii pa da bi mu s tem še celo nagajali?

Ali res mislite, da deželni zastopi res kar tako nepremišljeno in tje v en dan postopajo in sklepajo, kar bi jim ta ali oni pót, ki s kraja v kraj pošte prenaša, nasvetoval, ne da bi poprej stvar temeljito preiskala in njena vrednost na vse strani ne poskusila?

Kaj takega verovati, upira se spoštovanju in dostojanstvu, katero vendar-le še vživajo postavodajalni zbori. Prav tako zdé se mi neutemeljeni pomisleki, ki jih ima vlada proti omejitvi izdajanja političnih oglasnic, češ, da se še ne vé, kakošen vspeh da bi take naredbe imele, ker so skušnje po drugih krajih dokazale, da se ondi, kjer ni slobodnega ženitovanja, število nezakonskih otrok silno množi. (Res je tako! na levi.)

Ne bom rekel, da se izjemoma tu pa tam kaj takega ne primeri. (Ugovor na levi.) Splošno pa to ne veljá! Na Koroškem imate na pr. za sklepanje zakonov uže od nekdanj največo prostost, kar si je le misliti morete. Posli se vam ondi smejo ženiti med seboj, kedar se jim poljubi, in s svojimi otroci vred pri gospodarji še nadalje ostanejo v stalnem razmerji, kakor kaki novodobni služni.

(Konec prihodnjič.)

Naši dopisi.

Z Dunaja 17. maja. — Minulo soboto otvoril se je slovesno nov Štefanijski most, in pri tej slovesnosti bil je najbolj pomenljiv govor cesarjeviča Rudolfa narekovan po gorkem sočutji za dunajsko mesto. Posebno zadovoljnost izbudil je stavek, v katerem cesarjevič izreka zagotovilo, da je njegova soproga, nadvojvodica Štefanija, kateri na čast je most imenovan, dobra Dunajčanka. — Vreme je tukaj zmiraj precej hladno, dežja pa uže več dni ni bilo.

V zbornici poslancev izvolil se je minuli teden odsek 45 udov za pretresavanje in poročanje o pogodbi z Ogersko. V ta odsek izvoljeni so: knez Lichtenstein Alojzij, Lienbacher, Fischer Fr., Thurnherr, Auspitz, vitez Chlumecky, dr. Herbst, dr. Kopp, dr. Magg, Neuwirth, dr. plem. Plener, baron Pirquet, vitez Proskowetz, dr. Sturm, dr. Rieger, dr. Mattuš, Zeithamdr. Trojan, Salašek, grof Kinsky, Hlavka, dr. vitez Meznik, dr. Fanderlik, vitez Abrahamovicz, dr. vitez Bilinski, knez Czartoriski, vitez Chrzanowski, Hausner, vitez Javorski, dr. vitez Madejski, vitez Smarzewski, vitez Vysocki, dr. Poklukar, dr. vitez Tonkli, dr. Neuner, dr. vitez Grigorcea, dr. Klaič, vitez Vocetich, Ozarkiewicz, dr. vitez Socher, dr. pl. Derschatta, dr. Knotz, Kirschner, dr. Menger, Strache, ki se je koj po volitvi ustanovil tako: za predsednika izbran je knez Czartoriski, za I. podpredsednika Herbst, za II. Rieger. Perovodji pa so: dekan Fischer in vitez Vysocki izmed desnice, baron Pirquet in dr. Derschatta pa izmed leve. — Danes ima ta odsek prvo sejo, in kakor naravno, razdeliti si ima svoje delo tako, da se

razcepi v tri pododseke 15 udov, eu pododsek pretresaval bo sladkorski davek, drugi carinsko in trgovinsko pogodbo, tretji pa podaljšanje bankeinega privilegija in pa znan dolg 80 milijonov.

Tedaj se bode vsak ud odseka posebno imel pečati z enim onih predmetov, ki so skupno predmet pogodbe z Ogersko. Kedar pododseki doženejo svoj posel, začelo se bo skupno posvetovanje v celem odseku. — Prav za-se pa se bo v posebnem odseku pretresavala skupna carinska tarifa, akoravno je tudi del pogodbe.

Povodom kandidatur za veliki odsek 45 udov nastala je nekotika razprtija v českem klubu, izrekoma nezadovoljna sta dva izmed njegovih udov: fabrikant Bromovski in dr. Kajcel. Kolikor čujem, se prvi, sicer izvrsten strokovnjak, ni izvolil zato, ker je bil izvoljen uže v carinski odsek, ki ima vsak dan posvetovanje, in je tudi ud obrtnijskega odseka, ki tudi skoraj brez izjeme zboruje vsak dan.

Politično zanimiva postala je razprava o postavi zaradi odpisavanja zemljiškega davka zavoljo vremenskih nezdod. Davkovski odsek zboljšal je vladini predlog po dolgih razpravah tako, da je po trdem pritiskani postavo v kolikor moč zboljšal na korist kmetovalcev, in razun enega izmed poljskih velikih posestnikov prihajajočega, z veliko večino zavrženega predloga pritrtil je odsek postavi skoraj soglasno brez ozira na politično stališče desnice in leve. V zbornici pa sta začela vrtati proti postavi Lichtensteinovca Zallinger in Lienbacher popolnoma prezirajoča podlago pred malo leti dognane uravnave zemljiškega davka.

Pri tej uravnavi imelo se je enako pri določevanju tarif, kakor pri vcenitvi zemljišč po veljavni postavi ozirati na poprečen čisti dohodek zemljišč, tedaj tako, da se je moralo ozirati na redno vračajoče se vremenske nezdode.

Zato je načrt postave določeval, da samo gotova mera poškodovanja po toči, vodi in ognji posestniku daje pravico, zahtevati odpis davka, v drugih slučajih pa si je vlada pridržala pravico, tak opis dovoliti, ako bi vsled take nezdode nastala pri posestnikih začasna gospodarska zadrega.

Zoper to razliko pogojev in načina odpisavanja davka vrtil se je glavni boj. Zallinger in za njim Lienbacher zahtevala sta trdeča, da se pri uravnavi zemljiškega davka na nezdode nikakor ni oziralo, da naj ima davkoplačevalec v vsakem slučaju pravico, odpis zahtevati.

Temu nasproti je vladin zastopnik trdil, da bi vlada taki premembi nikakor ne mogla pritrčiti, ker se je pri uravnavi zemljiškega davka uže oziralo na redno vračajoče se vremenske nezdode, in ker je zemljiškemu davku podlaga poprečen prinos zemljišč in ne pravi čisti prinos, kakor se kaže vsako leto in kakoršen je, na pr. pri hišno-najemnem davku.

Zallinger sklicaval se je še posebno na visok zemljiški davek na Tirolskem in pa na novo vpeljani hišni davek.

Poljski poslanci pripoznali so v smislu predloga razloček med nezdodami, želeli pa so, da se kot pogoj dovoljenja vlade za odpis ne stavi zadrega gospodarjeva, temveč neka gotova mera škode. Izmed levičarjev govorila sta zoper postavo edini Siegel in O. Pollak. Prvi trdil je poglobitno, da nezdode niso vse naštete, sicer pa jo izrekel, da bo glasoval za Zallingerjev predlog, ako bi pa ta padel za predlog odsekov. Pollak pa je nekako ugovarjal temu, da bi za slučaj odpisavanja državnega zemljiškega davka smele odpaсти tudi vse občinske in druge priklade na ta davek, podpiral je ta ugovor s trditvijo, da bi potem morali nepoškodovani občani pokriti vse občinske potrebščine.

Za predlog govoreči poslanci bili so deloma poljski, ki so utemeljevali svojo zgoraj omenjeno, ne ravno kaj prida pomenljivo premembo, dalje govorila sta dva Čeha: Hevera in Nadherni, katerih pivi je omenjal izrekoma zavarovalnic zoper poljsko škodo, Nadherni pa je odločno zagovarjal predlog odsekov in izrekoma v imenu velikih posestnikov izrekel, da se gledé nezdod druge vrste nočejo staviti v eno vrsto z malimi posestniki, temveč so zadovoljni, da se v tem slučaju le tedaj odpiše primerna svota davka, kedar po škodi za posestnika nastane začasna, gospodarska zadrega ali sila.

Glavni govornik dr. Poklukar za predlog odsekov razložil je v obširnem govoru, katerega prilično priobčimo, da se je po postavi uže pri uravnavi zemljiškega davka smelo ozirati na vremenske nezdode, ker izrekoma pri cenitvi vinogradov postava veleva, da se je ozirati celó na taka leta, v katerih se ni pridelalo ničesar.

Davkovski odsek zboljšal je postavo, v kolikor je bilo mogoče to storiti na korist kmetovalcem.

Da vlada do sedaj ni prezirala takih škod, kaže nadroben izkaz, po katerem se je v minulih 11 letih poprek odpisavalo po 606.000 gold, zemljiškega davka na leto. Ako tedaj imamo predložen kmetovalcem ugoden predlog, tedaj jim ne koristimo, ako zahtevamo reči, katerih vlada po svoji izjavi nikakor ne dovoli; konečno zavračal je krive trditve Lienbacherjeve, Zallingerjeve in Pollakove, izrekoma, da bi se tudi pri tej priliki moralo na one dežele bolj ozirati, ki se pred vrejenjem zemljiškega in hišnega davka mnogo manj plačevale, kakor pa na one (na pr. Kranjsko), ki so toliko časa po krivem preveč davka plačevale.

Iz Vipave 16. maja. (*Razne kmetijske zadeve.*) Dné 12. t. m. imela je naša kmetijska podružnica svoj letni občni zbor. Vdeležitev bila je proti navadi, jako slaba, kajti udeležilo se ga je le 5, reci pet udov, in pa tajnik c. kr. kmetijske družbe, gospod G. Pirc. Izvolil se je, ker se je dozdašnji predstojnik podružnici, gosp. vodja R. Dolenc, zaradi preselitve na Dolenjsko predstojništvu odpovedal, velečastiti naš gosp. dekan Matija Erjavec predstojnikom. Ta izvolitev je gotovo vsem udom podružnice po godu, kajti naš g. dekan je res izgledno marljiv kmetovalec. To spričuje vse njegovo posestvo, posebno pa še njegov živinski hlev, njegovi vinogradi. Takih vinogradov, kakoršne ima zdaj on — vse na novo predelane — nima razun vinorejske šole nihče v Vipavi. Slava mu! Pri občnem zboru podružnice sklenilo se je dalje, da se iz podružničnega premoženja, 560 gl. znašajočega, katero je skoro izključivo iz kmetijskih tombolj, osnovanih po dosedajšnjem predstojniku gosp. vodji Rih. Dolencu, narastlo, sledeče omisli. Dné 26. t. m. kupili bomo pri dražbi bikov c. k. družbi v Ljubljani dva bika, katera bomo dvema marljivima vipavskima gospodarjema, pod gotovimi pogoji v oskrbovanje in rabo izročilo. Dalje se je sklenilo razpisati konkurenco za plug, kateri bode, po domačih rokodelcih izdelan; za vipavsko kaj težko zemljo najbolj vstrežljiv, to je, kateri bode z najmanjšo vprego pri največi solidarnosti primerno nizki ceni delo najboljšje opravljal. Za bike se sme do 250 forintov potrositi, za plugno konkurenco, pa 50 for. kakor dar za najboljši plug, 30 for. pa za dotične stroške. Nakup bikov, njih pogojno oddajo dvema posestnikoma obsežja vipavske kmetijske podružnice, kakor tudi plugno konkurenco preskrbi posebni odbor obstoječ iz sledečih udov podružnice: Gospod dekan Matija Erjavec, g. deželni poslanec Matevž Lavrenčič, g. vodja Rihard Dolenc, g. adjunkt Viljem Rohrmann in g. Josip Vovk, posestnik in župan na Erzeltu. Zaželeni dež nam je došel, danes dežuje uže tretji dan, pa žal! danes je tudi Čaven in gora nad Colom pobeljena, pač

od sodre, ako ne še celó od toče. Bali smo se do zdaj slane, pa — bati se je imamo, kakor vidimo, še. Sicer do zdaj trta še prav dobro kaže, pa Vipavci smo se navadli reči, da zaroda ni na spomlad še nikoli manjkalo, grozdja na jesen pa uže 10 let zaporedoma. Sadje kazalo je kaj dobro, pa zaradi prehladnega vremena v maju, ker nismo do zdaj niti enega lepega dne imeli — ga je čuda odpadlo, kaj dosti uničile so ga pa tudi gosnice, zelene in rujave vrste. Na nekaterih krajih je drevje kar popolnoma golo. Poljedelske rastline, žita, krompir, turšica, fižol itd., vse stojé do zdaj še dobro. Detelje se je uže dosti pokosilo, trava je še prav nizka in redka. Sena bode toraj malo, kajti, kedar v Vipavi meseca aprila dežja ni, se sena le malo nakosi.

Ravno ko sem poslednji stavek končal, vsula se je čez Vrhpolje, Vipavo, Slap, Erzelj pomešana, pa tako gosta toča, da je vsa tla pobelila, deloma za dva prsta na debelo. Vrtnina je vničena, močno tudi trte poškodovane, Gorjé nam, ako se sedaj hitro ujasni.

Iz Postojne dné 11. maja. † **Dr. Rudolf Globočnik.**

„Kaj s tabo v to gomilo rano

Zagrne večni mrak in mraz,

Le malokomu pač bo znano;

A dobro znam in čutim jaz:

Saj dušo vso si mi odprl,

In jaz ji v dno, ji v dno sem zrl.“

Tako zdihovala je duša pesnikova o smrti nadobudnega pevca Krilana; enako potr, solzán plakam jaz, ko črna prst zakriva čestite telesne ostanke ljubljene, plemenitega mi prijatelja gospoda dr. Rudolfa Globočnika, porojenega 9. febr. 1859. l., umrlega dné 7. maja t. l. In z mano globoko žaljuje vsakdo, kedorkoli je njega poznal, vzlasti, da je priliko imel zreti v dušo njegovo, kot jaz.

V njem videl sem zeló redko prikazen novejših dni; smem reči, da med mlajšim svetom težko mi je najti njemu enakega. V njem združevale so se vse najplemenitejše kreposti, med tem, ko ni posedel najmajše slabosti — bil je človeško popolen. Duši njegovi globoko vkoreninjena bila je živa, trdna vera, katera je v najlepšem svitu obsevala v dejanskem njega življenji; rodila je izredno pobožnost, katero sem imel priliko čestokrat opazovati v cerkvi in razven Božjega svetišča v življenji, tudi v tem, da nikedar ni vstal ali se vlegel, da ne bi preje klečé opravil svoje molitve; rožnega venca pogrešil nisi nikedar pri njem, doma in na poti ter niti ene skušnje ni delal, da ne bi imel pri sebi onega svetega orodja — tudi, ko je rigoroziral. Enako divno razcvetala se je v njem nenavadna ponižnost; tem priprostejši je bil človek, tem raje občeval je z njim; a tudi do bro delen bil je nepozabljivi Rudolf; kolikim dijakom pomagal je on v potrebi, da nam ni znano. Z najmirnejšo vestjo smem ga primerjati s sv. Alojzijem v tem, da krstne svoje nedolžnosti ni omadeževal nikedar; čistost, to najlepšo cvetko mladeniča in vsakatega čuval je on kot punčico svojega očesa, dasi ga je dosta truda stalo, vzlasti v velicah mestih; ostal je v tem otrok, nedolžen kot angelj Božji, v družbi katerih zrè on Božje obličje — to verujemo.

Najvzornejši bil je naš Rudolf v svojem, kot solnce čistem domoljubji, v katerem ni bilo opaziti znamenja najmanjše sebičnosti. Ljubil je on slovenski jezik, ljubil svoj narod in čutil z njim ter pripravljen je bil za blagost njega storiti vse, karkoli bilo je v njega moči. Šel je iskat zdravja v južno Italijo v Francijo, Nemčijo — a žal! ni je našel; vendar navzlic vračal se je z nekako zadovoljnostjo in veseljem na dom; zakaj? Kjerkoli je bil, tamkej obračal je pozornost na naš narod, deloma s časopisi, katere vzprejemal je v ptujini, deloma s tem, da je razumništvo ptujih narodov z be-

sedo seznanoval se Slovenci, njihovej literaturi, političnem gibanju itd. — to mu je bilo neko zadostilo njemu neprijetnega potovanja, nam pa dokaz, kako plemenito ter do domovine ljubezni vroče bilo je njegovo srce. Ker je bil pokojni Rudolf tudi vsestransko izobražen, vrl jurist ter do dobrega vešč jezikov nemškega, laškega, francoskega in angleščine, kakor tudi duha najboljšega in zdravih načel — trdno nado sem gojil, da bode on narodu našemu zdatno koristil ter zavzemal eno prvih mest v domovini slovenski. A sedaj nada je ukončana; uklanjam se Božjej volji, kateri je bilo drago, da sušica ugasnila je luč mladega, nadepolnega življenja, katero je bilo nepopisljivo drago vrlemu njega očetu, bratu in sestri, sorodnikom, meni in vsem mnogobrojnim njegovim prijateljem ter nepreštevilnim njega čestilcem — kar so jasno pokazali včeraj dné 10. maja pri njega nenavadno slovesnem pogrebu ob 4. uri popoldne.

Sprevod pomikal se je od kolodvora, kamor so prepeljali mrliča iz Gorice istega dné zjutraj z mešancem, v dolgi vrsti proti mirodvoru postojinskem. Prvi za križem so stopali učenci in učenke tukajšnje šole z učiteljstvom in gospodom c. kr. okr. nadzornikom Thumo; za njimi uvrstila se je požarna bramba otoška, a za temi čitalnica postojinska s zastavo svojo; potem stopali so nosilci krasnih vencev in takoj 8 čč. gg. duhovnikov, na čelu preč. gospod dekan J. Hofstetter; med duhovniki opazili smo 83letnega starčka preč. gospoda Josipa Nakusa, župnika ter duhovnega svetnika na Planini pri Vipavi, v najnovejših dnéh odlikovanega s zlatim križem za zasluge. Sedaj neslo je 6 mladeničev pokojnega v umetno in lepo izdelani krsti, katero pokrivali so prezali venci žalujočega očeta, brata in sestre; na stranéh svetili so gg. uradniki ter nosili vence sorodnikov, prijateljev, sošolcev itd. Za krsto stopal je visokorodni gospod baron Winkler, c. kr. deželni predsednik z žalujočim očetom, preblagorodnim gospodom c. kr. deželne vlade svetnikom A. Globočnikom ter bratom pokojnega g. dr. Vladimirom in sestro gospico Emilijo. Uvrstili so se potem sorodniki, visokorodni gg. grof Lanthieri, vitez Schwarz, c. kr. deželni živinozdravnik Wagner, podpredsednik kmetijske družbe Zevnik, c. kr. sodnik Žužek z gg. uradniki, nadžupun Vičič z gg. odborniki, vse razumništvo postojinsko, potem občinski predstojniki okraja, vzlasti veliko vipavskih, nadalje požarna straža postojinska ter vipavska s prelepim vencem in naposled nad 2000 družega občinstva, skoro vsak z gorečo svečo v roki.

Došli smo na mirodvor. Prečastni gospod dekan opravi s prisotnimi gg. duhovniki še zadnje molitve v kapeli in pri gomili; pevci, ki so uže pred sprevodom na kolodvoru pod vodstvom gosp. Kleina ginjaivo zapeli: „Usliši nas Gospod“, zapojó: „Nad zvezdami“ in črna prst votlo zadoní na krsto preblagega Rudolfa ter se vsipa, dokler je povsem zraven nepozabljive mu matere ne zakrije v našo srčno boleost, katero olajšuje edino trdna vera, da poslovili smo se le od njega telesnih ostankov, nikar pa od duše njegove. Res je, da ona prebiva nad zvezdami v naročji Božjem, naša še na zemlji, a ona je prosta, na kraj ne navezana. Iz pozemeljskih nižav zremo ž nje v nebo in hočemo ž njo gledati našega Rudolfa, — a Rudolf nas, o katerem smo si uverjeni, da ne bo nehal prositi za svojega ognjevito ljubljenega očeta, ljubeznjivega brata in preplemenito sestro svojo, ter tudi, da ne boš pozabil, premili mi, nebeškega blagoslova prositi za ljubljeno domovino slovensko, tvoje prijatelje in čestilce mnogobrojne in za nevrednega, tebe goreče ljubečega

Ivana Lavrenčiča.

Iz Ljubljane. — Gospod nadvojvoda Rainer dospel je minuli petek v Ljubljano ogledat si bramovsko vo-

jaštvo. Gospod deželni predsednik in pa tukajšnji vojaški poveljuik sta ga na kolodvoru sprejela. V soboto jutro odpeljal se je gospod nadvojvoda dalje v Pulj.

Umrl je v nedeljo 16. t. m. ponoči gospod

dr. Karol baron Wurzbach pl. Tannenberg.

bivši predsednik c. kr. kmetijske družbe, deželni predsednik i. sl., lastnik mnogih redov itd. itd.,

v 76 letu svoje starosti. Pokojni bil je sin ljubljanskega odvetnika dr. Wurzbacha, ki je bil po smrti v plemeniti stan povišan. Dr. Karol baron Wurzbach bil je doktor prava ter modroslovja, a juridične prakse ni nikdar izvrševal. Leta 1861. volili so ga kranjski veleposestniki v deželni zbor, in Nj. Veličanstvo imenovalo ga je pa namestnikom deželnega glavarja. Deželni zbor volil ga je v deželni odbor in v državni zbor. Leta 1864. odložil je bar. Wurzbach svoj državno-zborski mandat, katerega je pa potem zopet sprejel ter izvrševal do konec zasedanja. Leta 1866. imenovalo ga je Nj. Veličanstvo deželnim glavarjem in leta 1871. pa deželnim predsednikom, katero mesto je zavzimal do avgusta leta 1872.; ob tem času je bil povišan v baronski stan.

V občnem zboru c. kr. kmetijske družbe 24. novembra 1869. leta bil je voljen družbenim predsednikom, katero častno mesto je zavzemal vsled ponovljene volitve noter do meseca aprila t. l. Zarad bolezní odpovedati se je moral tudi temu poslu. Akoravno rajaki pri svojih nazorih ni zamogel mnogo storiti v prospeh kranjskega kmetijstva, vendar je bil vdan kmetijski družbi z vso ljubeznijo ter posebno vestno opravljal uradno službovanje, katero je zvezano s predsedništvom c. kr. kmetijske družbe. — Pogreb je bil včeraj ob 5. uri popoldne. R. I. P.

— Gospod vladini svetovalec Globočnik daroval je povodom smrti svojega nadepolnega sina dr. Rudolfa Globočnika ljubljanski ljudski kuhinji svoto 50 gold.

— Odbor Matice slovenske se je danes teden ustanovil in je za svojega predsednika izbral prečastitega gospoda prof. Jcs. Marna. Jako nas veseli, da se je bivši podpredsednik letos udal, tudi imé predsednikovo prevzeti, ker dejanski predsednik bil je uže minulo leto.

— Dunajski dopisnik „Sl. Naroda“ sili nas spregovoriti o njem par besed. Nezdavnej dal mu je shod slovenskih državnih poslancev najpred nekako sumničiti poslanca grofa Hohenwarta in kneza Windisch-Grätza. V listu št. 108. pa v obširnem poročilu razgovor v Hohenwartovem klubu glede formalnega ravnanja s predlogi zadevajočimi pogodbo z Ogersko jemlje za povod, grofa Hohenwarta imenovati nasprotnika češkega kluba, generalnega mandatarja vladnega smrtno-doslednjega kimavca grofa Taaffeja, naše poslance pa kimovce za grofom Hohenwartom. — Izvzet izmed kimovcev je samo Suklje, „on“, ki je stopil v opozicijo proti chefu kluba. — In o čem se je vendar razgovarjalo pri tej priliki, in o čem v prvič omenjenem slučaju?

Slovenski poslanci imeli so informativni razgovor o šolskih zadevah. Naravno je, da je v takih zadevah pred vsem treba podatkov iz slovenskih pokrajin, katerih preskrbeti je naravno ložje onim po-

slancem, ki imajo ožje zveze z domovino in ki bivajo med narodom.

K temu shodu tudi omenjena dva poslanca vabiti bilo bi tedaj odveč; tako se je vrh tega iz ravno takih uzrokov enako ravnalo. — Prav neumestno je tedaj očitanje ali sumičenje, da se tega škoda imenovana dva poslanca Slovencev nista udeležila, ker nista bila vabljeni.

Kar zadeva razpravo v klubu bila je po vsem stvarna in ker je bil predmet čisto formaln, tudi ne silno pomenljiva.

— Mesto popotnega učitelja kmetijstva za Primorsko je razpisano. Plača znaša 1600 gold. prošnje je vložiti pri c. k. namestništvu v Trstu do dne 14. junija.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — „Wiener Zeitg.“ proglašn imenovanje Nikolaja Zica častnega kanonika ljubljanskega.

Z Dunaja. — Najpomembnejša novica zadnjih dni je ta, da so se razprave z Rumunsko zaradi podaljšanja trgovinske pogodbe pretrgale, ker so nam Rumunski ni hotela privoliti onih polajšav, kakoršne bi dovolila najbolj ugodno stavljenim pogojem za druge države. Zavolj tega nastane med našo državo in Rumunsko s 1. junijem carinska vojska, oziroma popolna trgovinska zaprtija na mejah. Naši kmetovalci so tega veseli, ker ne bo k nam več prihajalo romunske živine in se ne bo uvažalo več po 4 milj. met. centov žita v našo državo: nasproti pa so nesrečni naši trgovci oziroma obrtniki, izrekoma dunajski rokovičarji in trgovci z gotovimi oblačili (večinoma judje) kateri so do sedaj na Rumunsko mnogo prodajali, sedaj pa jim bo to branila ob 7 frankov na 1400 frankov oziroma od 10 frankov na 2000 frankov povikšana carina.

V državnem zboru ni ravno veselo znamenje, da se pri sedaj obravnavani postavi, — večina in izrekoma Hohenwartov klub ne zna varovati onih pasti, ki jih stavi levica s pomočjo Zalingerja in Lienbacher-ja, — pasti, katerih se je po izreku Greuterjevem toliko bolj varovati, ker so s sladkorjem potresene. Da se to zdaj godi, je dvakrat nevarno, ker bodo obravnave pogodbe z ogersko podajale stotere prilike, da levičarji razdenejo desnico in se zopet vrinejo do moči in vlade. — Desnici je zato posebno sedaj ven in ven treba klicati: Varujte se krivih prerokov! —

Včerašnja uradna „Wiener Zeitung“ razglašala, da je deželni poslanec in okrajni sodnik Črnomeljski g. Deu imenovan za svetovalca deželne sodnije pri okrajni sodnji Novomeški, g. okrajni sodnik Delpin v Škofji Loki pa za svetovalca pri deželni sodnji v Celovcu.

Klub Hohenwartov je iz časnikov čul, da so nekateri klubi desnice, izrekoma Češki, menenja, da naj ostane pri stari navadi in naj se vsi predmeti pogodbe z Ogersko, razun že odločene carinske tarife, obravnavajo v enem večjem odseku.

V H. klubu stavlja je načelnik vprašanje, katerega menenja je ta klub, ker stvar še ni dokončno dognano in se je sam izrekel, da bi se po njegovem menenju po vsem različni predmeti pogodbe temelitejše pretresavali in boljše rešili, ako se delo razdeli, ker je posebno na desnici zbornice v tej zadevi mnogo novincev, o katerih se sme pričakovati, da se vsak v posebnem predmetu nadrobno pouči, nikakor pa ni pričakovati, da bi se to moglo zgoditi enako temeljito glede vseh predmetov. — Prav tako izrekli so se,

razun Šuklje-ja, vsi drugi udje klubovi, — in dotični predlog sprejel se je z vsemi glasovi zoper edin Šukle-jem. Takoj pa se je dostavilo, da je to sicer odločno menenje klubovo, ne da bi se pa ustavljal drugačemu sklepu večine desnice, ker bode potem tako in tako velki odsek treba cepiti na tri dele, kateri bi potem imeli v pododsekih 15 udov tako nalogo, kakoršno namerava dati ta klub nekoliko večjem posebnim odsekom. — To je tedaj ona velika politična afera, zaradi katere so vsi poslanci H. kluba, s H. na čelu kimovci.

Kimovec prvi je po sodbi tega politika on mož, ki je še le ustanovil sedajno večino državnega zbora in kimovec je glava — duša sedajne večine, kimovci so vsi poslanci razun enega, katerem je naš narod že leta in leta skazoval brezpogojno zaupanje. — Sodili smo po pisavi in vsebini onega dopisa, da je v večji ali manjši zvezi z njim poslanec Šuklje sam, — ker nam je pa s svojo častno besedo zagotovil, da dopisa ni ne pisal ne inšpiciral, tedaj nam mora to zadostovati. Toliko ojstreje pa je naša sodba oziroma gnjusoba, da slovenski list sprejema tako gradivo, — kakoršnega more sejati in širiti k večem najbolj zagrižen nasprotnik našega naroda.

Ogerska. — Za novega pravosodnega ministra imenovan je Theofil Fabinyi in prisegel je v ponedeljek cesarju. —

Obravnave zaradi dodatnega kredita so se pričele, opozicija je vsa na nogah, pa vladina večina, katera se je vdeleževala kakorkoli uže prekoračenja proračuna, sedajno vlado trdo podpera.

Laška. — V obče kolera nekoliko pojema enako na severnih, kakor na južnih krajih Laške. Volilna borba pričela se je po vsi deželi. Poljedelski minister Grimaldi govoril je pri volilnem banketu v Catanzari in je omenjal pravilnega postopanja vlade pri Grških homatijah in je enako svaril pred prevročernem ravnanjem zaradi pokončanja Porro-ve ekspedicije v Afriki.

Španjska. — V ponedeljek rodila je kraljica sina, prihodnjega kralja Španjskega. Še dan pred obiskala je kraljica one, ki so bili poškodovani po grozovitem viharskem vrtincu, ki je najpred v Ameriki, dalje na morji in potem po Španjskim in Laškim napravil velikanske škode.

Angleška. — Protiverske agitacije so do sedaj imele toliko vspeha, da bo Home-Rule-predlog Gladstone-ov skoraj gotovo tudi v zbornici poslancev ostal v manjini. Za ta slučaj hoče Gladstone zbornico razpustiti in takoj razpisati nove volitve. Čuje se da ima biti odločilno glasovanje ta petek. Vse stranke pripravljajo se že sedaj na prihodno volilno borbo.

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze milega sočutja o boleznih in smrti naše nepozabljive matere, gospé

Ivane Murnik-ove,

za mnogobrojne darovane vence in obilo-številno spremstvo predrage pokojne k poslednjemu počitku izrekamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem najtoplejšo zahvalo.

V Ljubljani 18. maja 1886.

Žalujoči ostali.